

Řešení úloh školního kola 60. ročníku Fyzikální olympiády

Kategorie E a F

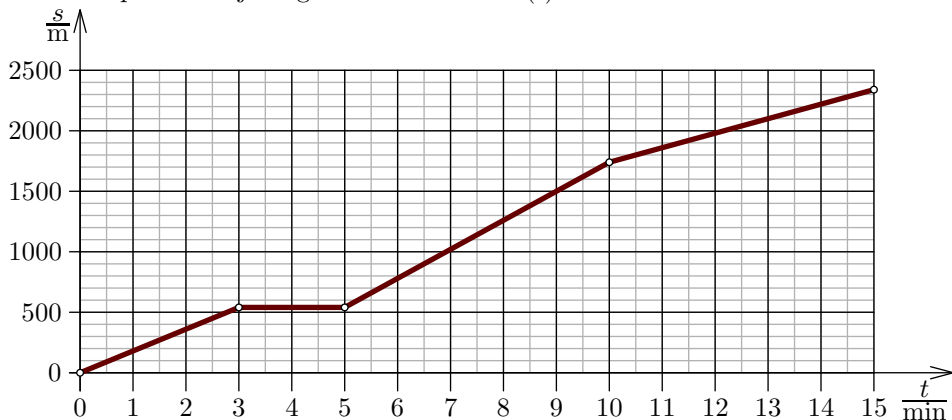
Autoři úloh: J. Jírů (10, 12), V. Koudelková (11), L. Richterek (3, 7)
a J. Thomas (1-2, 4-6, 8-9)

FO60EF1-1: Grafy pohybu

a) Pro závislost dráhy na čase můžeme napsat tabulku hodnot:

t/min	0	3	5	10	15
s/m	0	540	540	1740	2340

Z nich pak sestrojíme graf závislosti $s = s(t)$:

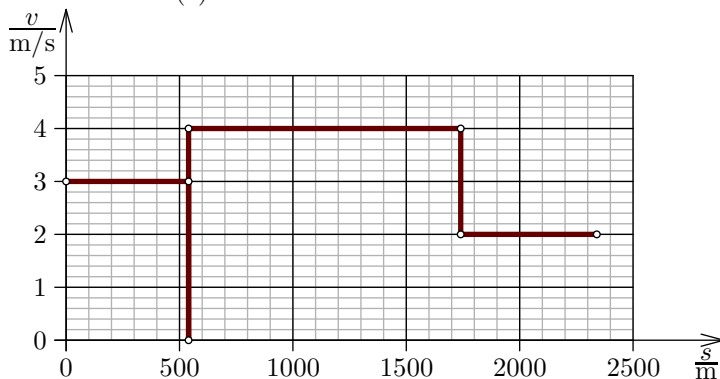

4 body

Podobně pro závislost rychlosti na uražené dráze dostáváme tabulku

s/m	0	540	540	540	1740	1740	2340
$v/(\text{m/s})$	3	3	0	4	4	2	2

a graf závislosti $v = v(s)$

4 body

- b) Z grafu závislosti dráhy na čase $s = s(t)$ odečteme, že za prvních 9 minut koloběžkář urazil vzdálenost 1 500 m. **2 body**

Poznámka: U grafů je důležité odlišovat „čeho na čem“ – nezávislá proměnná („na čem“) by měla být vynášena na vodorovné, závislá („čeho“) na svislé; záměna os by neměla být hodnocena plným počtem bodů.

FO60EF1–2: Vlak na mostě

- a) Pokud celý vlak přejede přes most, bude čelo lokomotivy o délku vlaku dále, než je právě konec mostu. Na ujetí vzdálenosti od konce mostu do místa o délku vlaku dále potřebovala lokomotiva právě čas t_2 , za který vlak projede okolo semaforu, po mostě čelo vlaku přejelo za čas $t_1 - t_2$. Pro rychlost vlaku tak vychází

$$v = \frac{l}{t_1 - t_2} = \frac{240 \text{ m}}{21 \text{ s} - 9 \text{ s}} = 20 \text{ m/s} = 72 \text{ km/h.} \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

- b) Strojvůdce projede po mostě za čas $t_3 = t_1 - t_2 = 21 \text{ s} - 9 \text{ s} = 12 \text{ s}$. K výsledku lze dospět i podělením délky mostu l rychlostí v vypočtenou v předchozí části

$$t_3 = \frac{l}{v} = \frac{240 \text{ m}}{20 \text{ m/s}} = 12 \text{ s.} \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

- c) Pro délku vlaku platí

$$L = vt_2 = 20 \text{ m/s} \cdot 9 \text{ s} = 180 \text{ m.} \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

- d) Těsně po předjetí bude čelo předjíždějícího vlaku o vzdálenost L před čelem vlaku předjížděného, vzájemná rychlost vlaků bude $v - v/2 = v/2 = 10 \text{ m/s}$. Touto rychlostí musí lokomotiva předjíždějícího vlaku ujet vzdálenost $2L$, pro čas předjíždění tak získáme

$$t_4 = \frac{2L}{v} = \frac{4L}{v} = \frac{4 \cdot 180 \text{ m}}{20 \text{ m/s}} = 36 \text{ s.} \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

- e) Podobně jako v předchozí části čelo lokomotivy při míjení ujede vzdálenost $2L$, vzájemná rychlost vlaků bude ale nyní $v + v/2 = 3v/2 = 30 \text{ m/s}$. Pro čas míjení tak vychází

$$t_5 = \frac{2L}{3v} = \frac{4L}{3v} = \frac{4 \cdot 180 \text{ m}}{3 \cdot 20 \text{ m/s}} = 12 \text{ s.} \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

FO60EF1–3: Vodní elektrárna Orlick

- a) Mechanická polohová energie vody mgh se přeměňuje na elektrickou energii s účinností η , za čas $t = 1 \text{ s}$ se přemění energie vody o hmotnosti dané součinem hustoty a objemového průtoku $m = \rho V/t = \rho Q$. Pro výkon jedné turbíny tedy platí

$$P_1 = \eta \frac{mgh}{t} = \eta \frac{\rho Vhg}{t} = \eta \rho Qgh =$$

$$= 0,87 \cdot 1\,000 \text{ kg/m}^3 \cdot 150 \text{ m}^3/\text{s} \cdot 9,8 \text{ N/kg} \cdot 70,5 \text{ m} = 90\,162\,450 \text{ W} \doteq 90 \text{ MW.}$$

Celkový výkon 4 turbín pak bude $P = 4P_1 = 4 \cdot 90 \text{ MW} = 360 \text{ MW}$. Na internetu (např. na stránce <https://www.svetenergie.cz/cz/elektrarny/>

vodni-elektrarny/vodni-elektrarny-cez/vodni-elektrarna-orlik) můžeme ověřit, že celkový instalovaný výkon elektrárny je 364 MW. **5 bodů**

- b) Tento výkon by stačil zásobit energií počet n dobíjených elektromobilů s příkonem $P_0 = 11 \text{ kW}$

$$n = \frac{P}{P_0} = \frac{360\,000\,000 \text{ W}}{11\,000 \text{ W}} \doteq 32\,727 \doteq 32\,000. \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

V tomto případě má smysl zaokrouhlit výsledek spíše dolů.

- c) Za dobu $t = 1 \text{ den} = 24 \text{ h}$ plného výkonu dodá elektrárna energii

$$E_1 = Pt = 360\,000\,000 \text{ W} \cdot 24 \text{ h} = 8,64 \text{ GWh}.$$

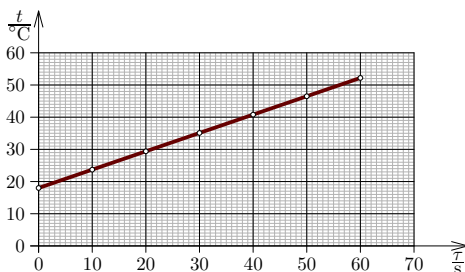
Průměrná roční produkce energie $E = 398 \text{ GWh}$ pak odpovídá počtu dní na plný výkon

$$d = \frac{E}{E_1} = \frac{398 \text{ GWh}}{8,64 \text{ GWh}} \doteq 46,065 \doteq 46. \quad \mathbf{3 \text{ body}}$$

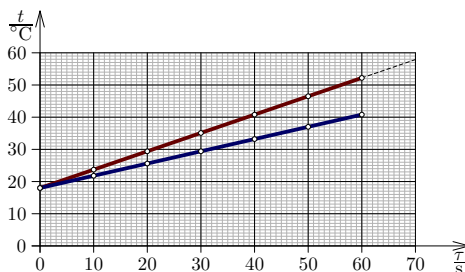
Počet dní odpovídá skutečnosti, že elektrárna není určena k stálému dlouhodobému dodávání elektrické energie do sítě, ale k pokrývání spotřeby ve špičkách odběru.

FO60EF1–4: Zahřívání bezbarvé kapaliny

- a) Graf je na obrázku 1a. Z grafu odečteme, že teplotu 30°C bude mít kapalina po 21 sekundách. **3 body**

a)

b)

Obr. 1: K úloze 4

- b) Prodloužením přímky grafu odhadneme (obr. 1b), že po 70 sekundách bude mít kapalina teplotu 58°C . Výsledek můžeme ověřit i výpočtem – z tabulky vidíme, že každých 10 s vzroste teplota kapaliny o $5,7^\circ\text{C}$, po 70 s tak bude mít teplotu $t_{70} = 18^\circ\text{C} + 7 \cdot 5,7^\circ\text{C} = 57,9^\circ\text{C} \doteq 58^\circ\text{C}$. **1 bod**

- c) Zvětšíme-li množství kapaliny $1,5\times$, tedy na 300 g, poroste teplota $1,5\times$ pomaleji, rozdíly teplot Δt budou $1,5\times$ menší. Dopočítáme hodnoty do tabulky:

τ/s	0	10	20	30	40	50	60
$t/^\circ\text{C}$	18,0	21,8	25,6	29,4	33,2	37,0	40,8

Graf závislosti teploty na čase je na obr. 1b (spodní, modrá úsečka). **3 body**

- d) Protože teplo k ohřátí kapaliny dodává vaříč po dobu τ s účinností $\eta = 80\%$, můžeme napsat rovnici

$$\eta P \tau = mc \Delta t.$$

Čas τ můžeme přitom zvolit různě a vybrat k němu odpovídající rozdíl teplot Δt , níže volíme $\tau = 60$ s, $\Delta t = 52,2^\circ\text{C} - 18^\circ\text{C} = 34,2^\circ\text{C}$. Z předcházející rovnice vyjádříme

$$c = \frac{\eta P \tau}{m \Delta t} = \frac{0,8 \cdot 600 \text{ W} \cdot 60 \text{ s}}{0,2 \text{ kg} \cdot 34,2^\circ\text{C}} \doteq 4210,5 \text{ J}/(\text{kg} \cdot ^\circ\text{C}) \doteq 4,2 \text{ kJ}/(\text{kg} \cdot ^\circ\text{C}) \quad \mathbf{3 \text{ body}}$$

Zahřívanou kapalinou je zřejmě voda.

FO60EF1–5: Padesátimetrový bazén

- a) Průměrná hloubka bazénu v mělké části je $H_1 = (h_1 + h_2)/2 = (1,2 \text{ m} + 1,5 \text{ m})/2 = 1,35 \text{ m}$, v hlubší části $H_2 = (h_2 + h_3)/2 = (1,5 \text{ m} + 4,5 \text{ m})/2 = 3,0 \text{ m}$. Objem vody v bazénu bude

$$\begin{aligned} V &= \frac{l}{2} s H_1 + \frac{l}{2} s H_2 = \frac{l}{2} s (H_1 + H_2) = \\ &= \frac{50 \text{ m}}{2} \cdot 15 \text{ m} \cdot (1,35 \text{ m} + 3,0 \text{ m}) = 1631,25 \text{ m}^3 \doteq 1600000 \text{ l}. \end{aligned}$$

3 body

Poznámka: Svislý profil bazénu má tvar dvou lichoběžníků o výšce $l/2$, při výpočtu plochy lze proto vycházet i ze vzorce pro výpočet obsahu lichoběžníka

$$V = \frac{l}{2} s \frac{h_1 + h_2}{2} + \frac{l}{2} s \frac{h_2 + h_3}{2}.$$

- b) Přítok vody do bazénu je $2A = 2 \cdot 5 \text{ litrů/s} = 10 \text{ litrů/s}$. Bazén se tak naplní za dobu

$$\tau = \frac{V}{2A} = \frac{1631250 \text{ l}}{10 \text{ l/s}} = 163125 \text{ s} = 45,3125 \text{ h} \doteq 45 \text{ h}. \quad \mathbf{1 \text{ bod}}$$

Poznámka: Objemový průtok bývá většinou označen jako Q_V ; aby nedošlo k záměně s teplem, volíme v zadání a řešení označení A .

- c) Teplo potřebné k ohřátí vody je dáno vztahem

$$Q = \rho V c \Delta t = 1000 \text{ kg/m}^3 \cdot 1631,25 \text{ m}^3 \cdot 4200 \text{ J}/(\text{kg} \cdot ^\circ\text{C}) \cdot 10^\circ\text{C} = 6851250000 \text{ J} \doteq 69 \text{ GJ}.$$

2 body

- d) Označme m_1 hmotnost studené a m_2 hmotnost teplé vody. Musí platit:

$$m_1 + m_2 = m = \rho V = 1000 \text{ kg/m}^3 \cdot 1631,25 \text{ m}^3 = 1631250 \text{ kg} \doteq 1600000 \text{ kg},$$

a také

$$m_1 c (t - t_1) = m_2 c (t_2 - t), \quad \implies \quad m_1 (25^\circ\text{C} - 10^\circ\text{C}) = m_2 (60^\circ\text{C} - 25^\circ\text{C}),$$

odkud vychází poměr

$$15m_1 = 35m_2, \quad \frac{m_1}{m_2} = \frac{7}{3}.$$

Celkovou hmotnost vody m máme rozdělit v poměru 3:7, vychází

$$m_1 = \frac{7}{7+3}m = \frac{7}{10} \cdot 1\,600\,000 \text{ kg} = 1\,120\,000 \text{ kg} \doteq 1\,100\,000 \text{ kg},$$
$$m_2 = \frac{3}{7+3}m = \frac{3}{10} \cdot 1\,600\,000 \text{ kg} = 480\,000 \text{ kg}.$$

4 body

FO60EF1–6: Dvacet tisíc mil pod mořem

a) „Dvacet tisíc mil“ ve Vernově pojetí odpovídá vzdálenosti

$$d = 20\,000 \cdot 4 \text{ km} = 80\,000 \text{ km}. \quad \mathbf{1 \text{ bod}}$$

Tato vzdálenost odpovídá přibližně dvojnásobku obvodu Země.

b) Při plném ponoření musí být hmotnost ponorky rovna hmotnosti mořské vody o hustotě $\rho_m = 1,028 \text{ g/cm}^3 = 1\,028 \text{ kg/m}^3$ stejného („vytlačeného“) objemu

$$m = \rho_m V = 1\,028 \text{ kg/m}^3 \cdot 1\,500 \text{ m}^3 = 1\,542\,000 \text{ kg} \doteq 1\,500 \text{ t}. \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

c) Jestliže nad hladinou vyčnívá 1/10 objemu ponorky, pod hladinou zůstane ponořených zbylých 9/10 objemu. Hmotnost prázdné ponorky bude rovna hmotnosti mořské vody o objemu ponořené části, takže můžeme psát

$$m_1 = \frac{9}{10} \rho_m V = \frac{9}{10} m = \frac{9}{10} \cdot 1\,542\,000 \text{ kg} = 1\,387\,800 \text{ kg} \doteq 1\,400 \text{ t}. \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

d) Rozdíl tlaků v hloubce a na hladině je dán hydrostatickým tlakem mořské vody

$$p = h \rho_m g = 16\,000 \text{ m} \cdot 1\,028 \text{ kg/m}^3 \cdot 9,8 \text{ N/kg} = 161\,190\,400 \text{ Pa} \doteq 160 \text{ MPa},$$

což odpovídá hodnotě asi 1 590× větší než je normální atmosférický tlak vzduchu $p_n = 101\,325 \text{ Pa}$. Podle současných měření je největší známá hloubka oceánu 10 994 m (Marianský příkop v Tichém oceánu), takže do zadané hloubky 16 000 m se Nautilus na Zemi zřejmě ponořit nemohl. K ponoření do takové hloubky se navíc nepoužívají běžné ponorky, ale speciální plavidla odolávající vysokému tlaku – batyskafy (v nich byl proveden sestup ke dnu Marianského příkopu v letech 1960 i 2012).

3 body

e) Pro rychlost výstupu ponorky z hloubky $h_1 = 13\,000 \text{ m} = 13 \text{ km}$ za čas $t = 4 \text{ min} = 1/15 \text{ h}$ vychází

$$v = \frac{h_1}{t} = \frac{13 \text{ km}}{\frac{1}{15} \text{ h}} = 195 \text{ km/h} \doteq 200 \text{ km/h}.$$

Jde o rychlost vysokou (více než 54 m/s) a pro výstup ponorky prakticky ne-realizovatelnou; podle Wikipedie např. batyskaf Deepsea Challenger, s nímž na dno Marianského příkopu v roce 2012 sestoupil americký režisér a amatérský oceánograf James Cameron, vystoupil zpět na hladinu za 70 minut, tj. rychlostí

$$v_1 = \frac{10\,994 \text{ m}}{70 \cdot 60 \text{ s}} \doteq 2,6 \text{ m/s} \doteq 9,4 \text{ km/h},$$

více než 20× nižší.

2 body

FO60EF1–7: Nerovnoramenné váhy

a) Podle podmínky rovnováhy pro váhy ve vzduchu platí

$$V_1 \varrho_1 l_1 g = V_2 \varrho_2 l_2 g; \quad (1)$$

podobně podle podmínky rovnováhy po záměně těles a ponoření do vody o hustotě ϱ máme

$$V_1 (\varrho_1 - \varrho) l_2 g = V_2 (\varrho_2 - \varrho) l_1 g. \quad (2)$$

Podělením rovnic (1) a (2) se vykrátí neznámé objemy V_1 a V_2 a postupně dostaneme

$$\begin{aligned} \frac{\varrho_1 l_1}{(\varrho_1 - \varrho) l_2} &= \frac{\varrho_2 l_2}{(\varrho_2 - \varrho) l_1}, & \frac{l_1}{l_2} &= \sqrt{\frac{\varrho_2 (\varrho_1 - \varrho)}{\varrho_1 (\varrho_2 - \varrho)}} = \\ &= \sqrt{\frac{2700 \text{ kg/m}^3}{11340 \text{ kg/m}^3} \cdot \frac{(11340 \text{ kg/m}^3 - 1000 \text{ kg/m}^3)}{(2700 \text{ kg/m}^3 - 1000 \text{ kg/m}^3)}} \doteq 1,2034 \doteq 1,2. \end{aligned}$$

5 bodů

b) Z rovnice (1) vyjádříme

$$\begin{aligned} \frac{V_2}{V_1} &= \frac{\varrho_1 l_1}{\varrho_2 l_2} = \frac{\varrho_1}{\varrho_2} \sqrt{\frac{\varrho_2 (\varrho_1 - \varrho)}{\varrho_1 (\varrho_2 - \varrho)}} = \sqrt{\frac{\varrho_1 (\varrho_1 - \varrho)}{\varrho_2 (\varrho_2 - \varrho)}} = \\ &= \sqrt{\frac{11340 \text{ kg/m}^3}{2700 \text{ kg/m}^3} \cdot \frac{(11340 \text{ kg/m}^3 - 1000 \text{ kg/m}^3)}{(2700 \text{ kg/m}^3 - 1000 \text{ kg/m}^3)}} \doteq 5,0543 \doteq 5,1. \end{aligned}$$

5 bodů

FO60EF1–8: Atletický trénink

a) Atlet musí rychlostí v_2 urazit o vzdálenost d více než trenér. Vzhledem k trénérovi se pohybuje rychlostí $v_2 - v_1$. K trénérovi doběhne za dobu

$$t_1 = \frac{d}{v_2 - v_1} = \frac{100 \text{ m}}{3 \text{ m/s} - 1 \text{ m/s}} = 50 \text{ s}.$$

Protože trenér mezitím ušel vzdálenost $d_1 = v_1 t_1 = 1 \text{ m/s} \cdot 50 \text{ s} = 50 \text{ m}$, bude to ve vzdálenosti $d' = d + d_1 = 100 \text{ m} + 50 \text{ m} = 150 \text{ m}$ od místa startu a cíle.

3 body

b) Podruhé atlet doběhne trenéra za dobu

$$t_2 = \frac{L}{v_2 - v_1} = \frac{400 \text{ m}}{3 \text{ m/s} - 1 \text{ m/s}} = 200 \text{ s},$$

tj. celkem v čase $t_1 + t_2 = 50 \text{ s} + 200 \text{ s} = 250 \text{ s}$ od startu. Protože trenér za tuto dobu ujede dalších $d_2 = v_1 t_2 = 1 \text{ m/s} \cdot 200 \text{ s} = 200 \text{ m}$, bude místo setkání ve vzdálenosti $d + d_1 + d_2 = 100 \text{ m} + 50 \text{ m} + 200 \text{ m} = 350 \text{ m}$ od startu a zároveň ve vzdálenosti $L - (d + d_1 + d_2) = 400 \text{ m} - 350 \text{ m} = 50 \text{ m}$ před cílem. Do cíle trenér dojde za dalších

$$t_3 = \frac{50 \text{ m}}{1 \text{ m/s}} = 50 \text{ s},$$

atlet za tuto dobu uběhne vzdálenost $d_3 = v_2 t_3 = 3 \text{ m/s} \cdot 50 \text{ s} = 150 \text{ m}$; bude

tedy v místě ve vzdálenosti $d + d_1 + d_2 + d_3 - L = 100 \text{ m}$ za cílem. **3 body**

c) Návrat do místa startu trvá atletovi dobu

$$t_4 = \frac{d + d_1}{v_2} = \frac{150 \text{ m}}{3 \text{ m/s}} = 50 \text{ s}.$$

Trenér je v té době ve vzdálenosti $d_4 = d + d_1 + v_1 t_4 = 100 \text{ m} + 50 \text{ m} + 1 \text{ m/s} \cdot 50 \text{ s} = 200 \text{ m}$. Na doběhnutí k němu potřebuje atlet dobu

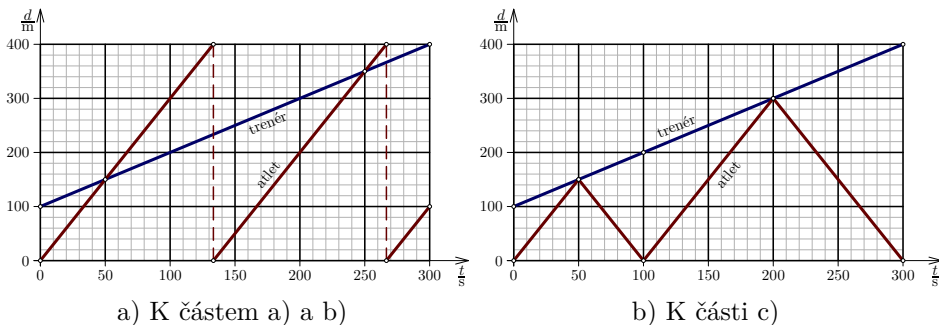
$$t_5 = \frac{d_4}{v_2 - v_1} = \frac{200 \text{ m}}{3 \text{ m/s} - 1 \text{ m/s}} = 100 \text{ s};$$

trenér mezitím ušel $d_5 = v_1 t_5 = 1 \text{ m/s} \cdot 100 \text{ s} = 100 \text{ m}$, bude tedy ve vzdálenosti $d_4 + d_5 = 200 \text{ m} + 100 \text{ m} = 300 \text{ m}$ od startu. Na běh zpět potřebuje atlet dobu

$$t_6 = \frac{300 \text{ m}}{3 \text{ m/s}} = 100 \text{ s},$$

za tuto dobu ujde trenér opět vzdálenost $d_5 = 100 \text{ m}$ a celkem bude ve vzdálenosti $d_4 + 2d_5 = 200 \text{ m} + 2 \cdot 100 \text{ m} = 400 \text{ m} = L$ od startu a dojde tak do cíle. V místě startu a cíle se trenér s atletem setká za dobu $t_c = t_1 + t_4 + t_5 + t_6 = 2t_1 + 2t_5 = 2 \cdot 50 \text{ s} + 2 \cdot 100 \text{ s} = 300 \text{ s}$. Atlet za tuto dobu uběhl vzdálenost $d_c = v_2 t_c = 3 \text{ m/s} \cdot 300 \text{ s} = 900 \text{ m}$. **4 body**

Úlohu je možné řešit i graficky, příklad možného znázornění je na obr. 2.

a) K částem a) a b)

b) K části c)

Obr. 2: Grafické řešení k úloze 8

FO60EF1–9: Led ve sklenici

a) Vnitřní poloměr sklenice $r_1 = r - d = 32 \text{ mm} - 1 \text{ mm} = 31 \text{ mm} = 3,1 \text{ cm}$.

Objem skla vychází jako rozdíl objemů válců o poloměrech $r = 32 \text{ mm} = 3,2 \text{ cm}$ a r_1 s výškou $v = 10,5 \text{ cm}$; k tomuto rozdílu pak musíme přičíst objem válce o poloměru r_1 a výšce $d = 1 \text{ mm} = 0,1 \text{ cm}$ tvořícího vnitřní část dna sklenice. Ve výsledku dostáváme

$$\begin{aligned} V_S &= \pi (r^2 - r_1^2) v + \pi r_1^2 d = \\ &= \pi \cdot \left[(3,2 \text{ cm})^2 - (3,1 \text{ cm})^2 \right] \cdot 10,5 \text{ cm} + \pi \cdot (3,1 \text{ cm})^2 \cdot 0,1 \text{ cm} \doteq \\ &\doteq 23,801 \text{ cm}^3 \doteq 24 \text{ cm}^3. \end{aligned}$$

Hmotnost sklenice při hustotě $\rho_S = 2500 \text{ kg/m}^3 = 2,5 \text{ g/cm}^3$ potom vychází

$$m_S = \rho_S V_S = 2,5 \text{ g/cm}^3 \cdot 23,801 \text{ cm}^3 \doteq 59,502 \text{ g} \doteq 60 \text{ g}. \quad \mathbf{4 \text{ body}}$$

Poznámka: Objem skla V_S můžeme vypočítat také jako rozdíl objemu plného válce $\pi r^2 v$ a vnitřního objemu sklenice $\pi r_1^2 (v - d)$, výsledek je pochopitelně stejný.

b) Vnitřní objem sklenice je

$$V_1 = \pi r_1^2 (v - d) = \pi \cdot (3,1 \text{ cm})^2 (10,5 \text{ cm} - 0,1 \text{ cm}) \doteq 313,98 \text{ cm}^3 \doteq 310 \text{ ml}.$$

Do sklenice se vejde ještě $V_2 = V_1 - V_v = 313,98 \text{ ml} - 150 \text{ ml} = 163,98 \text{ ml} \doteq 160 \text{ ml}$ vody, můžeme tedy přidat led o hmotnosti vody s tímto objemem (objem ledu bude sice větší, ale led bude díky nižší hustotě plavat u hladiny a část ledu vyčnívat nad hladinou) o hmotnosti

$$m_1 = \rho_v V_2 = 1 \text{ g/cm}^3 \cdot 163,98 \text{ cm}^3 = 163,98 \text{ g} \doteq 160 \text{ g}. \quad \mathbf{2 \text{ body}}$$

c) Na roztátí ledu o hmotnosti $m_1 = 163,98 \text{ g} = 0,16398 \text{ kg}$ je zapotřebí skupenské teplo tání

$$L_t = m_1 l_t = 0,16398 \text{ kg} \cdot 332 \text{ kJ/kg} = 54,441 \text{ kJ} \doteq 54000 \text{ J}.$$

Voda o objemu $V_v = 150 \text{ ml}$ a hustotě $\rho_v = 1000 \text{ kg/m}^3 = 1 \text{ g/cm}^3$ má hmotnost

$$m_v = \rho_v V_v = 1 \text{ g/cm}^3 \cdot 150 \text{ cm}^3 = 150 \text{ g} = 0,15 \text{ kg}$$

při ochlazení na teplotu tání t_0 může dodat teplo

$$Q_1 = m_v c_v (t - t_0) = 0,15 \text{ kg} \cdot 4200 \text{ J/(kg} \cdot \text{°C)} \cdot (21 \text{ °C} - 0 \text{ °C}) = 13230 \text{ J} \doteq 13 \text{ kJ},$$

sklo při ochlazení na teplotu t_0 může dodat teplo

$$Q_2 = m_s c_s (t - t_0) = 0,059502 \text{ kg} \cdot 1000 \text{ J/(kg} \cdot \text{°C)} \cdot (21 \text{ °C} - 0 \text{ °C}) \doteq 1249,5 \text{ J} \doteq 1,2 \text{ kJ}.$$

Protože $L_t > Q_1 + Q_2$, teplo dodané vodou a sklem na roztátí veškerého ledu nestačí. Proto bude výsledná teplota ve sklenici $t_0 = 0 \text{ °C}$ a roztaje jen led o hmotnosti

$$m = \frac{Q_1 + Q_2}{l_t} = \frac{13230 \text{ J} + 1249,5 \text{ J}}{332000 \text{ J/kg}} \doteq 0,043613 \text{ kg} \doteq 44 \text{ g}.$$

Ve sklenici zůstane $m_1 - m = 163,98 \text{ g} - 43,613 \text{ g} \doteq 120,37 \text{ g} \doteq 120 \text{ g}$ ledu.

4 body

FO60EF1–10: Odporový drát

a) Připojíme-li mezi body AC zdroj napětí, můžeme obvod překreslit podle schématu na obr. 3a. Protože v horní i dolní větvi jsou rezistory se stejným odporem, bude napětí v obou dvou větvích klesat stejně; z důvodu symetrie tak bude mezi body B a D nulové napětí a úhlopříčným vodičem nepoteče proud. To znamená, že přítomnost úhlopříčného vodiče nemá vliv na celkový odpor mezi body AC a lze ho vynechat, stačí uvažovat pouze rezistory s odporem R_a odpovídající stranám čtverce.

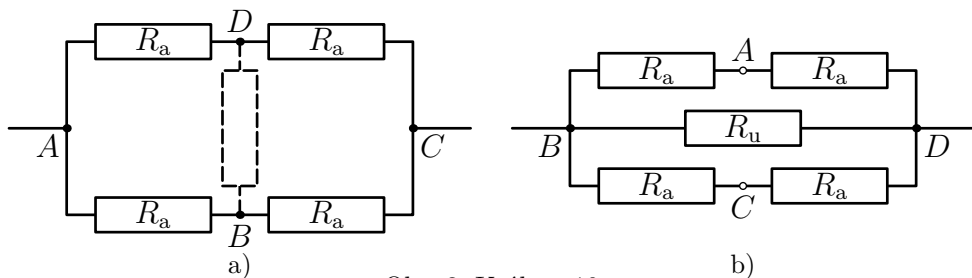
Odpor každé větve je $2R_a = 2 \cdot 12 \Omega = 24 \Omega$. Celkový odpor dvou paralelně spojených stejných větví je poloviční, tj. $R_{AC} = R_a = 12 \Omega$. **3 body**

b) Nejprve podle Pythagorovy věty určíme délku úhlopříčky

$$u = \sqrt{a^2 + a^2} = \sqrt{2a^2} = a\sqrt{2} = 108 \text{ cm} \cdot \sqrt{2} \doteq 152,74 \text{ cm} \doteq 153 \text{ cm}.$$

Odpor vodiče je přímo úměrný jeho délce, proto odpor úhlopříčného vodiče R_u

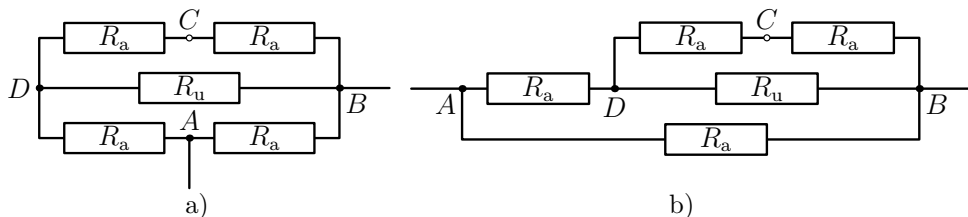
Obr. 3: K úloze 10

bude též $\sqrt{2} \times$ větší než odpor R_a

$$R_u = \sqrt{2}R_a = \sqrt{2} \cdot 12 \Omega \doteq 16,971 \Omega \doteq 17 \Omega.$$

Obvod pak můžeme nahradit zapojením rezistorů podle schématu na obr. 3b. K předchozímu zapojení o celkovém odporu R_a je paralelně připojen rezistor o odporu R_u . Celkový odpor potom vychází

$$R_{BD} = \frac{R_a R_u}{R_a + R_u} = \frac{12 \Omega \cdot 17 \Omega}{12 \Omega + 17 \Omega} \doteq 7,0345 \Omega \doteq 7,0 \Omega. \quad \mathbf{3 \text{ body}}$$

Obr. 4: K úloze 10

c) Zapojení mezi body AB můžeme názorněji postupně překreslit podle schématu na obr. 4a a 4b. Horní složená větev na obr. 4b má odpor

$$R' = R_a + \frac{2R_a R_u}{2R_a + R_u} = 12 \Omega + \frac{2 \cdot 12 \Omega \cdot 17 \Omega}{2 \cdot 12 \Omega + 17 \Omega} \doteq 21,951 \Omega.$$

Celkový odpor pak vychází

$$R_{AB} = \frac{R' R_a}{R' + R_a} = \frac{21,951 \Omega \cdot 12 \Omega}{21,951 \Omega + 12 \Omega} \doteq 7,7586 \Omega \doteq 7,8 \Omega. \quad \mathbf{4 \text{ body}}$$

FO60EF1–11: Experimentální úloha: hustota

Úloha je záměrně zadána jako otevřená a neurčuje přesný postup ani použité pomůcky; obojí by měli žáci navrhnout sami a bude zřejmě jiný pro olej a jiný pro polystyren. Tabulkové hodnoty hustoty jsou přibližně:

- kámen (žula, křemen): $\rho_p = 2\,600 \text{ kg/m}^3$;
- pěnový polystyren: $\rho_p = 30 \text{ kg/m}^3 - 150 \text{ kg/m}^3$;
- olej: $\rho_o = 920 \text{ kg/m}^3$.

FO60EF1–12: Experimentální úloha: radioaktivita

a) Příklad vyplnění tabulky:

	1. série	2. série	3. série	4. série	5. série	Aritmetický průměr	Teoretický předpoklad
0	64	64	64	64	64	64,0	64
T	26	32	33	36	29	31,2	32
$2T$	17	18	18	15	15	16,6	16
$3T$	8	8	10	10	8	8,8	8
$4T$	4	6	5	5	3	4,6	4
$5T$	3	2	2	2	1	2,0	2
$6T$	3	2	1	2	0	1,6	1
$7T$	1	1	0	2	–	0,8	–
$8T$	0	1	–	1	–	0,4	–
$9T$	–	1	–	1	–	0,4	–
$10T$	–	0	–	1	–	0,2	–

Z porovnání hodnot v posledních dvou sloupcích plyne, že změřený počet poměrně dobře odpovídá teoretické předpovědi.

6 bodů

Poznámka: Provedením mnohem většího počtu sérií hodů se mnohem více přiblížíme teoretickým hodnotám.

- b)
- Pro aktinium ${}_{89}^{225}\text{Ac}$ s poločasem přeměny 10 dní odpovídá 30 dnů třem poločasům přeměny, z původního počtu jader zůstane přibližně $1/2^3 = 1/8 = 12,5\% \doteq 13\%$.
  - Pro plynný radon ${}_{86}^{222}\text{Rn}$ s poločasem přeměny 3,8 dne odpovídá 30 dnů přibližně počtu $30/3,8 \doteq 7,8947 \doteq 8$ poločasů přeměny, z původního počtu jader zůstane asi $1/2^8 = 1/256 \doteq 0,39062\% \doteq 0,39\%$.
  - Pro polonium ${}_{84}^{218}\text{Po}$ s poločasem přeměny 3 minuty odpovídá 30 dnů počtu $30 \cdot 24 \cdot 60/3 = 14400$ poločasů přeměny, zůstane přibližně $1/2^{14400} = 0\%$ původního počtu jader (tj. žádné jádro) – ve jmenovateli je tak obrovské číslo, že ani nelze zobrazit na displeji kalkulátoru.
  - Pro radium ${}_{88}^{226}\text{Ra}$ s poločasem přeměny 1600 let odpovídá 30 dnů počtu $30/(365 \cdot 1600) \doteq 0,000051370 \doteq 0,000051$ poločasů přeměny, zůstane přibližně $1/2^{0,000051} \doteq 0,99996 \doteq 100\%$ původního počtu jader.

4 body